

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of English Supplementary Reading Book for Mattayomsuksa Three Students: The Story of the Prong Madua Community

สัมฤทธิ์ ทองสีมา

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ.) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
sutongsima@yahoo.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบริบทของชุมชนโพรงมะเดื่อ 2) สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ สำหรับนักเรียนชั้น ม.3 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม 3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม และ 4) ศึกษาความพึงพอใจจากการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยใช้การปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจาก ผู้วิจัย ผู้สอน พระสงฆ์ นักศึกษา ประชาชนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ชาวชุมชนโพรงมะเดื่อ และกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้น ม.3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จำนวน 26 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุมชนโพรงมะเดื่อมีอัตลักษณ์รากฐานทางประวัติศาสตร์มายาวนาน เป็นสังคมเกษตรกรรมที่มีวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ชาวชุมชนจำนวนมากสืบเชื้อสายลาวครั้งที่อยู่พม่าจากประเทศลาวและสืบทอดประเพณีแห่งสงกรานต์หรือทอดผ้าป่าลาวมานานกว่าร้อยสามสิบปี 2) เนื้อหาในหนังสือประกอบด้วย บทที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของชุมชนโพรงมะเดื่อ และบทที่ 2 ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและวิถีชีวิตของชาวชุมชน 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ม. 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 4) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: ชุมชนโพรงมะเดื่อ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ, นักเรียน

Abstract

This research aimed to: 1) study the Prong Madua Community context 2) make an English supplementary reading book, The Story of the Prong Madua Community, for M.3 students at Prongmaduawittayakhom School; 3) investigate the students' achievement level resulting from the use of the book and 4) survey the students' opinions of the book. The focus was on using PAR processes. The participants consisted of the researcher, NPRU students, school teachers, monks, local sages, community leaders and members including the sample group of 26 students in M.3 at Prongmaduawittayakhom School.

The research results were: 1) Prong Madua Community has an interesting history. Agriculture provides a sufficient economy for the community. The Lao Krang ethnic group, whose ancestors moved from Laos preserved the Lao Krang traditional flags parade during the Songkran Festival for more than one hundred years. 2) The book consists of 2 lessons. Lesson 1 is about general information of the community. Lesson 2 is about the local history and people's way of life. 3) The students' achievement level resulting increased after the experiment at 0.01 significance level. 4) The students' opinions of the English supplementary reading book were highly positive.

Keywords: the Prong Madua Community, achievement level resulting, opinion, students

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญเพราะได้รับการยอมรับให้เป็นภาษากลางหรือภาษานานาชาติ (international language) ที่ทั่วโลกใช้สื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารกันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะการถ่ายโอนความรู้ในศาสตร์ต่างๆ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมกับสังคมโลก อีกทั้งมีส่วนช่วยปูทางไปสู่ความสำเร็จในด้านการอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดประเทศสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ทำให้ต้องมีการเตรียมพร้อมและพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและความอยู่รอดของประเทศ ดังนั้นนักการศึกษาและนักวิชาการจึงได้ตั้งเป้าหมายให้คนไทย มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถสื่อสารได้เสมือนเป็นภาษาธรรมชาติเช่นเดียวกับภาษาไทย โดยผ่านช่องทางในระบบการศึกษาทั้งระดับขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา แต่จากผลการทดสอบความรู้ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ย้อนหลัง 5 ปี จากข้อมูลทางสถิติพื้นฐานของผลการสอบ O-NET พบว่า ในภาพรวมผู้เรียนทำคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษในรอบ 5 ปีการศึกษา (ปี 2553 - ปี 2557) ได้โดยเฉลี่ย 26.64 คะแนน สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร จึงเป็นความจำเป็นของผู้สอนที่ต้องมีความตระหนักในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่ยึดประโยชน์กับผู้เรียนด้วยการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของตน โดยคิดหาวิธีการ ทั้งด้านเทคนิคการสอนและนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555: 1 - 9)

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อการเรียนรู้ที่เป็นสิ่งพิมพ์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ เพราะจัดทำขึ้นโดยมีเนื้อหาสาระที่ต้องอิงหลักสูตรทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านและศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่านของแต่ละคน (ถวัลย์ มาศจรัส (บก.), 2548: 1 - 2) ช่วยเอื้อให้ใช้อ่านได้ทั้งในเวลาและนอกเวลาเรียน ทั้งเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสอดคล้องตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษา แต่มีจุดเน้นเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และเป็นสื่อที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำหรือพัฒนาขึ้นเองได้ จากการนำสื่อที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ในการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องตลอดเวลา (ถวัลย์ มาศจรัส, 2547: 10) ผู้สอนสามารถนำบริบทท้องถิ่นที่ชุมชนมีส่วนร่วม มาสร้างและใช้เป็นหลักสูตรท้องถิ่นหรือหลักสูตรสถานศึกษาเพิ่มเติม โดยให้เนื้อหาสาระสอดคล้องและเป็นไปตามสภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม ของแต่ละท้องถิ่น เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนรู้จักสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเอง รักท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น เนื้อหาสาระและประสบการณ์บางอย่างที่พัฒนาขึ้น เป็นการส่งเสริมหรืออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เน้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของท้องถิ่น ส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ที่หัวใจของการเกิดกระบวนการท้องถิ่นพัฒนา คือ ‘คิดเป็น’ ซึ่งต้องมองจากสิ่งใกล้ตัว จากสิ่งที่มีประสบการณ์ (ศรีศักร วัลลิโภดม, 2539: 3 - 9) อีกทั้งส่งผลให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดี เพราะเป็นการเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวไปยังสิ่งไกลตัว เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถสัมผัสได้เร็วกว่า ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่สามารถเชื่อมโยงกับหลักสูตรและการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับท้องถิ่นใกล้ตัวผู้เรียน (พะยอม แก้วกำเนิด. อ้างถึงใน วิชัย ประสิทธิ์วิฑูริ์, 2542: 145)

ชุมชนโพรงมะเดื่อ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยหมู่บ้าน จำนวน 17 หมู่บ้าน (เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ, 2558) โดยมีเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ และองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อปกครอง ชาวชุมชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ชุมชนโพรงมะเดื่อมีประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเก่าแก่ และมีศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนภูมิปัญญาที่มีคุณค่าน่าสนใจ ขณะเดียวกันก็มีความเจริญก้าวหน้า ทันสมัย ในแบบเศรษฐกิจพอเพียง โดยยังคงให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์รากฐานประวัติศาสตร์อันยาวนานของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเพณีแห่งธงสงกรานต์หรือทอดผ้าป่าลาวที่สืบทอดมานานกว่าหนึ่งร้อยสามสิบปี ดังนั้น การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมระหว่าง อาจารย์ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผู้บริหารโรงเรียน ครู และนักเรียนโรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ตลอดจนผู้นำชุมชน ปราชญ์ท้องถิ่น และชาวชุมชนโพรงมะเดื่อ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับชุมชน วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต จึงมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถเผยแพร่เรื่องราววิถีชุมชนโพรงมะเดื่อของตนสู่สังคมไทย ตลอดจนเตรียมพร้อมที่จะเปิดชุมชนของตนสู่ประชาคมอาเซียน และสังคมโลกได้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทของชุมชนโพรงมะเดื่อ
2. เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ก่อนและหลังการเรียน ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เอกสารวิชาการและผลงานวิจัยหรือสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย หลักการในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา และการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เป็นการรวบรวมแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการต่าง ๆ ดังเช่น จินตวิรุ์ เกษมสุข (2554) สุชาติ จักรพิสุทธิ์ (2547) ธนสาร บัลลังก์ปัทมา (2558) ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558) สมโภชน์ อเนกสุข (2548) ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่ชาวชุมชนมีส่วนร่วมทั้งทางตรงหรือทางอ้อม โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง หรือหลายขั้นตอน ตลอดจนทุกขั้นตอนก็ได้ และเมื่อนำวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมมาใช้ในกระบวนการมีส่วนร่วม จึงเป็นการร่วมแสวงหาความรู้ ความจริงที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ ตรวจสอบได้ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จากกลุ่มบุคคลที่เข้ามาร่วมกันเรียนรู้เพื่อรู้จักตัวเอง ชุมชน สิ่งแวดล้อม ทำให้เห็นปัญหาของตัวเอง และเห็นทางแก้หรือทางออกจากปัญหาร่วมกัน โดยลงมือปฏิบัติจริง ได้ผลจริง ตลอดจนแก้ปัญหาได้จริง

สำหรับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ และสื่อการอ่านเนื้อหาท้องถิ่น ได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงาน และนักวิชาการต่าง ๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) กระทรวงศึกษาธิการ (2542) โปสท์ และราเทท (Post and Rathet, 1996) เนส (Ness, 1997) วอลล์ ฮัลล์ และศรีมาวิน (Wall, Hull and Srimavin, 2008) อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อการอ่านชนิดหนึ่งที่น่าสนใจและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างดีด้วยผู้เรียนสามารถนำมาเรียนรู้ได้ง่าย และเป็นสื่อพื้นฐานจำเป็นในการเรียนรู้ที่ควรจัดมีไว้สำหรับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เนื้อหาสาระเกี่ยวกับท้องถิ่น มีประโยชน์ต่อผู้เรียนยิ่งขึ้น ด้วยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และพัฒนาสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประเภทของการทดสอบ ได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการต่าง ๆ เช่น ปรียทิพย์ บุญคง (2546) พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) ตลอดจน พิเชิต ฤทธิ์จรรยา (2545) ซึ่งอาจสรุปแนวคิดสำคัญได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา เป็นผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนรู้อยู่แล้ว ว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใด ผู้ใช้แบบทดสอบควรพิจารณาเลือกแบบทดสอบที่ถูกต้องและเหมาะสมกับความต้องการเนื่องจากมีหลายชนิด แต่ละชนิดมีจุดมุ่งหมายและขีดความสามารถในการทดสอบที่ต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาด้านอื่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษาได้

ส่วนงานวิจัยและวรรณกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษที่มีนักวิจัยอื่นศึกษาไว้ เช่น รายงานผลการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด Who am I in ASEAN? รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (นิตยา บุญญธิดา, 2556) รายงานผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด Hello! AEC กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 (นฤรัฐนันน์ ไชยการ, 2556) การส่งเสริมการอ่านอย่างสร้างสรรค์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Encouraging Creative Reading in EFL Classroom) สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยสุลต่านกาบูล ประเทศโอมาน (Tuzlokva, Eltayeb and Gilhooly, 2015) การพัฒนาสื่อการอ่านที่มีบริบทเนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนเกรด 8 โรงเรียน SMP Negeri 3 Jangkang Sanggau ในเมืองแซงเกา จังหวัดกาลิมันตันตะวันออก (Developing Local Context-based Reading Materials for the Eighth Graders of Junior High School in Sanggau,

West Kalimantan) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อการสอนอ่านเพิ่มเติมที่ใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่นทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต สำหรับนักเรียนเกรด 8 โรงเรียน SMP Negeri 3 Jangkang Sanggau ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเมืองแซงเกา จังหวัดกาลิมันตันตะวันตก ประเทศอินโดนีเซีย (Hakim, Sitti Qamariah, 2015)

ดังนั้น หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีบริบทเกี่ยวกับท้องถิ่นจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประโยชน์และมีคุณค่าสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในหลายระดับและในหลายประเทศที่ได้รับความนิยมมาโดยตลอด สามารถใช้เป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่นตามหลักสูตรท้องถิ่น และเสนอเนื้อหาเรื่องราวปรากฏการณ์ในสังคมตามยุคสมัย และ กาลเวลาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทในชีวิตจริงหรือสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ตระหนักในคุณค่าของท้องถิ่นชุมชน และนำเสนอสู่ประชาคมโลกได้

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ด้วยการจัดเวทีชุมชนเพื่อร่วมทำแผนที่มโนทัศน์ การสัมภาษณ์ และการทัศนศึกษาในสถานที่จริง โดยกำหนดกลุ่มประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การดำเนินงานวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม ต. โพรงมะเดื่อ อ. เมือง จ. นครปฐม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 120 คน และผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้นำชุมชน พระสงฆ์ ประชาชนท้องถิ่น ตลอดจนจนชาวชุมชนโพรงมะเดื่อ ต. โพรงมะเดื่อ อ. เมือง จ. นครปฐม โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 26 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนห้องเรียน 4 ห้องเรียน สุ่มมา 1 ห้องเรียน

4.2 การดำเนินการวิจัย

4.2.1 การศึกษาบริบทชุมชนและการมีส่วนร่วม โดย 1) ศึกษาบริบทชุมชนและโรงเรียน 2) ศึกษาเอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ และการวิจัยท้องถิ่น 3) ประชุมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม และการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 4) สร้างกรอบความคิดในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับบริบทชุมชน โดยการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมระหว่างผู้วิจัย นักศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน พระสงฆ์ ผู้นำชุมชน ประชาชนท้องถิ่น และชาวชุมชนโพรงมะเดื่อ โดยใช้กรอบคำถามในการสัมภาษณ์ และการพูดคุยเพื่อร่วมหาข้อมูลบริบทท้องถิ่น 5) กำหนดโครงสร้างของหนังสืออ่านเพิ่มเติมร่วมกันโดยการทำแผนที่มโนทัศน์ (mind mapping) ได้ประเด็นหลัก คือ ก. ข้อมูลทั่วไปของชุมชนโพรงมะเดื่อ ข. ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นชุมชนโพรงมะเดื่อ ค. วิถีชีวิตของชาวชุมชนโพรงมะเดื่อ

4.2.2 การสร้างและทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ก. หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ จำนวน 2 บท ข. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับทดสอบก่อนและหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ค. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม จำนวน 1 ฉบับ 2) การสร้างและทดลองเครื่องมือ 3 ชุด กล่าวคือ ก. การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นำแผนที่มโนทัศน์มากำหนดเนื้อหาหัวข้อเรื่องในหนังสือ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และจัดการเรียนการสอน โดยทำกรอบโครงร่างและบทเรียนเบื้องต้นในหนังสืออ่านเพิ่มเติม นำบทเรียนเบื้องต้นไปใช้แสวงหาความรู้จริงเพิ่มเติมในชุมชน สร้างกรอบและประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ และพูดคุยระหว่างนักศึกษา นักเรียน ผู้นำชุมชน และชาวชุมชนโพรงมะเดื่อ เพื่อนำผลการเรียนรู้มาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สมบูรณ์ โดยผ่านการตรวจสอบในด้านเนื้อหาและความเหมาะสมของระดับภาษาอังกฤษจากครูผู้สอนนักเรียนชั้น ม. 3 ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงความถูกต้องของภาษาจากผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ และมอบหนังสืออ่านเพิ่มเติม จำนวน 2 บท ซึ่งใช้เวลาเรียนบทละ 4 คาบ ได้แก่ Lesson 1 My Prong Madua และ Lesson 2 Ancient and Amazing Prong Madua ให้ครูผู้สอนนำไปใช้สอน ข. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบ และลักษณะการวัดและประเมินผลการอ่าน จากเอกสารและตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน โดยครูผู้สอนร่วมตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด และครูผู้สอนนำข้อสอบที่วิเคราะห์แล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ (The Story of the Prong Madua Community) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตลอดจนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และ ค.การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น โดยศึกษาแนวทางในการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นโดยการวิเคราะห์ด้านเนื้อหาและภาษา รูปแบบของหนังสือ การประเมินผล ลักษณะกิจกรรม และครูผู้สอนนำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยครูผู้สอนได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้เวลาดทดสอบบทเรียนละ 15 นาที ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมในการเรียน บทเรียนละ 4 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวม 2 บท ใช้เวลา 8 คาบ และทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม (post-test) โดยใช้เวลาดทดสอบบทเรียนละ 15 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) แล้วนำกระดาษคำตอบไปตรวจและบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยใช้ t-test แบบจับคู่ และประเมินผลการเรียนรู้จากการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการเรียนการสอน ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประเมินความคิดเห็นในการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากการตอบแบบสอบถาม ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ผลการดำเนินงาน

5.1 ผลการศึกษาบริบทของชุมชนโพรงมะเดื่อ พบว่า ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอเมืองนครปฐม และอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองราว 17 กิโลเมตร ประกอบไปด้วยหมู่บ้าน จำนวน 17 หมู่บ้าน ภายใต้การปกครองของหน่วยงาน 2 แห่ง กล่าวคือ เทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ (2558) มีพื้นที่จำนวน 14.8 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ใน 2 ตำบล 8 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 8 หมู่ที่ 10 หมู่ที่ 12 และหมู่ที่ 13 ในเขตตำบลโพรงมะเดื่อ และอยู่ในพื้นที่ตำบลหนองดินแดง จำนวน 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 2 ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ (2558) มีพื้นที่ 26.41 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 11 หมู่บ้าน ดังนี้ หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 6 หมู่ที่ 7 หมู่ที่ 9 หมู่ที่ 11 หมู่ที่ 14 หมู่ที่ 15 หมู่ที่ 16 และหมู่ที่ 17 โพรงมะเดื่อเป็นชุมชนที่เก่าแก่กมามีอายุเกือบสองร้อยปี มีชาวชุมชนจำนวนมากที่สืบเชื้อสายลาว ครั้งที่อยู่พม่าจากประเทศลาวที่ช่วยสร้างสีสันและความโดดเด่นให้กับชุมชน โดยเดิมที่ได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ในพื้นที่ที่อยู่ละแวกใกล้เคียงกับตำบลโพรงมะเดื่อมาก่อน แต่มีการอพยพโยกย้ายชุมชนหลายครั้ง เช่น ย้ายจากทุ่งไฟไหม้มาอยู่ที่หนองนางแซ แล้วย้ายต่อไปอยู่ที่บ้านพลับหรือบ้านหนองหิน ซึ่งปัจจุบันอยู่ในเขต ต. ลำพญา อ. เมือง จ. นครปฐม แต่พื้นที่นี้เกิดน้ำท่วมบ่อยครั้งไม่เหมาะที่จะอยู่อาศัย จึงอพยพโยกย้ายไปเรื่อย ๆ เพื่อหาพื้นที่ซึ่งเป็นที่ดอนและรกร้างว่างเปล่าเพื่ออยู่อาศัยและทำมาหาเลี้ยงชีพ ชาวชุมชนจึงย้ายมายังบ้านหัวเข้ซึ่งเดิมเป็นป่าและเนินสูงบริเวณตรงข้ามสะพานเกวียน (เพิ่ม อินทรศร, 2557) หรือ “สะพานร่วมพัฒนา 1 พ.ศ. 2557” ในหมู่ที่ 5 ซึ่งในอดีตมีต้นมะเดื่อใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง มีโพรงใหญ่มากจนจะเข้เข้าไปอาศัยอยู่ได้ในช่วงฤดูฝน ผู้คน มองเห็นส่วนหัวของจะเข้ จึงเรียกชุมชนนี้ว่าบ้านหัวเข้ ต่อมาจะเข้หายไปเหลือแต่โพรง จึงได้เปลี่ยนชื่อจากบ้านหัวเข้มาเป็น “บ้านโพรงมะเดื่อ” หรือบ้านตลาดโพรงมะเดื่ออันเป็นที่มาของชื่อตำบลในปัจจุบัน พื้นที่ส่วนใหญ่ของโพรงมะเดื่อในอดีตมีป่าไม้เป็นหลัก ชาวบ้านจะนำเอาไม้ไผ่มาใช้ประโยชน์ในการปลูกสร้างบ้านเรือน โรงเรือน เครื่องเรือน เครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตร รวมถึงการนำมาใช้จักสานกระบุง ตะกร้า ฯลฯ เพื่อนำไปใช้ในครัวเรือน ทั้งนำหน่อไม้จากป่ามาปรุงอาหาร (เทศบาลฯ โพรงมะเดื่อ แห่งสงกรานต์, 2558) ปัจจุบันงานจักสานเป็นงานหัตถกรรมของชุมชนที่มีทำเป็นขนาดเล็ก ๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องประดับตกแต่งหรือของที่ระลึก

ชุมชนโพรงมะเดื่อมีวิถีชีวิตแบบเรียบง่ายและยึดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เป็นชุมชนเกษตรกรรมที่ทำนา ไร่ อ้อย ไร่ข้าวโพด ฟาร์มกล้วยไม้ ฟาร์มเห็ด สวนมะม่วง สวนมะลิ สวนผักต่าง ๆ สวนเกษตรพอเพียง ฯลฯ นอกจากนี้มีการเลี้ยงวัวและหมู รวมถึงอาชีพอื่น ๆ ที่สร้างชื่อเสียงและรายได้ เช่น การทำฟาร์มเพาะเลี้ยงพันธุ์ปลาสวยงามหลากหลายพันธุ์เพื่อจำหน่ายภายในประเทศและส่งออก การทำฟาร์มปลาสำหรับบริโภค ตลอดจนการทำขนมจีนที่เป็นผลิตภัณฑ์สำคัญและมีชื่อเสียงของชุมชนโดยส่งจำหน่ายทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด

โพรงมะเดื่อเป็นชุมชนที่ประกอบไปด้วยผู้คนหลายเชื้อสาย แต่อยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลและผาสุก มีวิถีชีวิตในครรลองของพุทธศาสนา ตลอดจนมีวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ควรค่าแก่การเรียนรู้และเผยแพร่ ในวันสำคัญต่าง ๆ ของทางศาสนา ตลอดจนงานบุญต่าง ๆ จะมีชาวชุมชนทุกเพศทุกวัยทุกเชื้อสายมาร่วมการบุญอย่างคับคั่งเนืองแน่นที่วัดโพรงมะเดื่อ ซึ่งเป็นศูนย์รวมทางจิตใจและเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมของชาวชุมชนจากหมู่บ้านต่าง ๆ โดยเฉพาะเชื้อสายลาวครั้งที่มักจะทำอาหารแบบลาวครั้ง

มาร่วมทำบุญ เช่น แกงดำที่ทำมาจากไข่แห่น แกงเปราะ แกงหอย ปลาจ๋า ปลาส้ม ขนมจีน กระจยาสารท ข้าวเหนียวแดง ข้าวหลาม ฯลฯ โดยจะกวนกระจยาสารทเพื่อทำบุญในเดือนสิบ และกวนข้าวเหนียวแดงเพื่อใช้ในเทศกาลสงกรานต์ รวมถึงมีการเผาข้าวหลามซึ่งทำมาตั้งแต่ครั้งอดีต นอกจากนี้ ชุมชนยังมีวัฒนธรรมประเพณีอื่นเนื่องมาจากความเชื่อในเรื่องผีบรรพบุรุษ ผีเจ้านายที่ชาวลาวครั้งแรกพบนับถือ กล่าวคือ เจ้าพ่อสิงหาญฟ้าแลบ เชื่อกันว่ามีอำนาจลดบันดาลให้เกิดสิ่งที่เป็นสิริมงคล และช่วยปกป้องรักษาหรือคุ้มครองดูแลหมู่บ้านและชาวบ้านให้อยู่เย็นเป็นสุขตลอดมา ชาวลาวครั้งที่หมู่ 1 บ้านนา จึงได้ร่วมกันจัดทำศาลสำหรับเจ้าพ่อสิงหาญฟ้าแลบ และจัดงานบุญปีบ้านนาหรือพิธีไหว้เจ้าพ่อสิงหาญฟ้าแลบ สำหรับประเพณีอื่น ๆ ได้แก่ ประเพณีบุญกลางบ้าน เป็นพิธีไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ที่ชาวชุมชนให้ความเคารพนับถือ ความเชื่อเรื่องผีเจ้านาย และผีร้ายต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองหมู่บ้านทั้งผู้คนและสัตว์ที่อาศัยอยู่ในชุมชน รวมทั้งความเชื่อทางศาสนาพุทธจึงมีการทำบุญเลี้ยงพระร่วมด้วยเสมอ

ประเพณีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสืบทอดมาอย่างต่อเนื่องยาวนานถึง 138 ปี จนเป็นอัตลักษณ์สำคัญของชาวลาครั้งในโพรงมะเดื่อ คือ ประเพณีแห่ธงสงกรานต์หรือทอดผ้าป่าลาวครั้ง ที่ได้สืบทอดมานานถึง 138 ปี อันแสดงออกถึงพลังความรักและยึดมั่นในมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพบุรุษจึงร่วมแรงร่วมใจกันจัดงานอย่างต่อเนื่องและยิ่งใหญ่ ชาวชุมชนหมู่บ้านต่าง ๆ ทุกเชื้อสายจะนำขบวนแห่ธงที่มีการประดับตกแต่งงดงามจากหมู่บ้านของตนมาร่วมประเพณีงานบุญนี้ด้วย จึงมีขบวนแห่ธงมากมายหลายขบวนสร้างสีสันและความสนุกสนานน่าตื่นตาตื่นใจ ทำให้มีผู้สนใจจากต่างถิ่นมาเที่ยวชมและนำไปเผยแพร่ตามสื่อต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โพรงมะเดื่อจึงได้รับการยกย่องให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม ปัจจุบันวัดโพรงมะเดื่อและเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อร่วมจัดประเพณีแห่ธงสงกรานต์ในวันอาทิตย์ของสัปดาห์สุดท้ายของเดือนเมษายน

5.2 ผลการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ (The Story of the Prong Madua Community) จำนวน 2 บท ใช้เวลาเรียนบทละ 4 คาบ กล่าวคือ Lesson 1 My Prong Madua เนื้อหาในบทเรียนนี้เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของชุมชนโพรงมะเดื่อ และ Lesson 2 Ancient and Amazing Prong Madua มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่นชุมชนโพรงมะเดื่อ และวิถีชีวิตของชาวชุมชนโพรงมะเดื่อ

5.3 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 26 คน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน จำนวน 20 ข้อ คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.19 คะแนนเฉลี่ยคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.12 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนได้รับการสอน

5.4 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจในภาพรวมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 คน ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเดื่อ ในด้านเนื้อหา สื่อประกอบการเรียน ลักษณะกิจกรรม การประเมินผล คุณประโยชน์ และการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 10 ข้อ พบว่า โดยภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.79$)

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น อภิปรายได้ว่า ผลจากการปฏิบัติกรอย่างมีส่วนร่วมของผู้วิจัย นักศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน ผู้สอน นักเรียน และผู้นำชุมชน ข้าราชการ พระสงฆ์ ปราชญ์ท้องถิ่นและชาวชุมชนโพรงมะเดื่อ ตลอดจนการให้ความร่วมมือของชาวชุมชนในการเก็บข้อมูลท้องถิ่นหลังการจัดเวทีชุมชน ทำให้ผู้วิจัยได้บริบทของชุมชนโพรงมะเดื่อในด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง หลากหลายน่าสนใจ ทั้งในด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชาวชุมชน ซึ่งเมื่อนำบริบทเหล่านี้มาใช้เป็นเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติมทำให้มีคุณค่าอ่านและน่าสนใจ ทั้งช่วยสร้างสำนึกรักถิ่นฐานของตนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งก่อให้เกิดสายสัมพันธ์อันดียิ่งขึ้นระหว่างชุมชน นักศึกษา อาจารย์และมหาวิทยาลัยในฐานะมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ในด้านการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม นอกจากการให้ความสำคัญต่อหลักสูตรแกนกลาง หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่จัดทำขึ้น เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เลือกใช้เพื่อส่งเสริม สื่อสาร และพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงด้วยเนื้อหาในรูปแบบสารคดีเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น โดยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 บท แต่ละบทมีความสมบูรณ์ในตัวเองและมีความต่อเนื่องกัน อีกทั้งเน้นการใช้ภาพประกอบ

เนื้อหาที่เป็นภาพสี่ธรรมชาติดีและเป็นภาพจริงของชุมชน เนื่องจากการใช้ภาพและเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เดิม จะทำให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับสิ่งที่เรียนได้เร็วและดีขึ้น อย่างไรก็ตามการจัดทำเพียง 2 บท ใช้เวลาเรียนบทละ 4 คาบ ด้วยมีข้อจำกัดในด้านเวลาเรียนของนักเรียนชั้น ม. 3 ที่ต้องเตรียมตัวเข้ารับการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเนื่องมาจากบริบทของเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่นักเรียนให้ความสนใจและมีความคุ้นเคยทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นแม้จะมีคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ยากปรากฏอยู่บ่อยครั้งอันเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านบริบทเฉพาะตัว ตลอดจนภาพประกอบการสอนคำศัพท์ที่เน้นการใช้ภาพจริง ทำให้แก่นักเรียนอ่านหนังสือภาษาอังกฤษแต่ก็สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาเรื่องราวได้ง่ายขึ้น และผลด้านความพึงพอใจของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนโพรงมะเตือ (The Story of the Prong Madua Community) ในภาพรวม อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำนวน 4.17 โดยเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยต่าง ๆ ในแบบสอบถาม พบว่าทุกประเด็นได้รับการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก แสดงว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่วยเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเรื่องราวชุมชนท้องถิ่นได้อย่างดี ดังปรากฏในรายการประเมินประเด็นย่อยที่ว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจชุมชนโพรงมะเตือมากขึ้น ประเด็นนี้ มีนักเรียนแสดงความพึงพอใจสูงสุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำนวน 4.50

7. ข้อเสนอแนะงานวิจัย

7.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษไม่ควรใช้ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากนักเรียนต้องมีการเตรียมตัวอย่างมากที่จะต้องเข้ารับทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET)

7.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษควรมีการฝึกนักเรียนเป็นผู้นำชมสถานที่ที่น่าสนใจหรือนำวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตที่น่าสนใจของชุมชน หรืออาจจัดแสดงละครประวัติศาสตร์บอกเล่าความเป็นมาของชุมชน เพื่อเพิ่มพูนทักษะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

8. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). **การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูชาติ พวงสมจิตร์. (2558). **ประมวลสาระชุดวิชา หน่วยที่ 6 การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม**. ค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2558 จาก <http://edu.stou.ac.th/EDU/UploadedFile/6.pdf>
- ถวัลย์ มาศจรส์. (2547). **คู่มือการเขียนหนังสือเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: ชาร์อักษร.
- _____. (บก.). (2548). **การเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม**. กรุงเทพฯ: ชาร์อักษร.
- เทศบาลตำบลโพรงมะเตือ. (2558). **ข้อมูลพื้นฐาน**. ค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2558 จาก http://www.pmd.go.th/general/general_showdetail.php?id=1
- เทศบาลฯ โพรงมะเตือ แห่งสงกรานต์. ค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2558 จาก <http://www.banmuang.co.th/news/region/15025>
- ธนสาร บัลลังก์ปัทมา. (2558). **บทบาทประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการศึกษา**. ค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2558 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/200818>
- นักรู้หนังสือ. (2556). **ผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ ชุด Hello! AEC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36**. ค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2558 จาก http://www.samakkhi.ac.th:81/samakkhi/data/research_1409296072_Unit-1.pdf

- นิตยา บุญญาธิการ. (2556). รายงานผลการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด Who am I in ASEAN? รายวิชาภาษาอังกฤษ
เพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม
2558 จาก <http://www.vcharkarn.com/vcafe/215417>
- ปรียทิพย์ บุญคง. (2546). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินญาพันธการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). การสร้างและการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พนอม แก้วกำเนิด. อ้างถึงในวิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: บริษัทเซ็นเตอร์
ดิสคัฟเวอรี.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: เข้าสอออฟเคอร์มัสท์.
เพิ่ม อินทรศร. สัมภาษณ์. 9 กุมภาพันธ์ 2557.
- สมโภชน์ อเนกสุข (2548). อ้างถึงใน พิชัย สดภิบาล (2558). แนวคิดและความเป็นมาของวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม.
ค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2558, จาก <http://www.thaiblogonline.com/sodpichai.blog?PostID=42956>
- สุชาดา จักรพิสุทธ์. (2558). ชุมชนกับการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการจัดการทางสังคม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ค้นเมื่อ
11 มีนาคม 2558 จาก <http://www.school.obec.go.th/kockpra/curriculum.pdf>
- องค์การบริหารส่วนตำบลโพรงมะเดื่อ. (2558). อบต. โพรงมะเดื่อ. ค้นเมื่อ 19 มกราคม 2558 จาก <http://www.prongmadua.org/condition.aspx>
- Hakim, Sitti Qamariah. (2015). **Developing local context-based reading materials for the eighth graders of Junior High School in Sanggau, West Kalimantan.** Retrieved 27 June 2015, from <http://www.litu.tu.ac.th/journal/FLLTCP/Proceeding/237.pdf>
- Ness, Verna M. (1997). "Using Local Materials to Teach Writing." **English Teaching Forum**, 35, 49-50.
- Post, Ron, and Rathet Ilyse. (1996). "On Their Own Terms: Using Students Native Culture as Content in the EFL Classroom." **English Teaching Forum** 34, 12-17.
- Tuzloková, V., Eltayeb, C., and Gilhooly, A. (2015). **Encouraging Creative Reading in EFL Classroom.** Retrieved 27 June 2015, from <http://www.litu.tu.ac.th/journal/FLLTCP/Proceeding/237.pdf>
- Wall, Ursula, Hull, Jonathan, and Srimavin, Wilaksana. (2008). **Using English as an International Language in the Local Context.** Retrieved 18 September 2015, from http://arts.kmutt.ac.th/community/file/ESEA_paper_Using%20English%20as%20an%20international%20language%20in%20the%20local%20context.pdf